

Uitspraak van het College van Beroep voor de Autosport

inzake:

de heer (ouder-kind licentienummer als wettelijke vertegenwoordiger van de heer _
(licentienummer)
hierna “appellant”,
gemachtigde: mr.

contra:

de beslissing van het College van Sportcommissarissen
van 31 oktober 2021

I. Algemeen

1. Ter zitting van woensdag 24 november 2021 is het College van Beroep voor de Autosport, verder te noemen: “**het College**”, bestaande uit mr. (voorzitter), mr. en dr. , bijeengekomen op het kantoor van Wille Donker advocaten te Alphen aan den Rijn, alwaar het secretariaat van het College van Beroep - in de persoon van mr. - is gevestigd, ter behandeling van het door appellant ingestelde beroep tegen de beslissing van het College van Sportcommissarissen van 31 oktober 2021.

II. Processtukken

2. Het College van Beroep heeft kennis genomen van het door appellant ingediende beroepschrift en de dertien door hem overgelegde producties (genummerd 1 tot en met 13). Daarnaast heeft het College van Beroep kennis genomen van de vijf door het College van Sportcommissarissen overgelegde producties (genummerd 14 tot en met 18).

III. Toelichting

3. Ter zitting waren aanwezig/zijn gehoord:
 - a) namens appellant

 - b) namens het College van Sportcommissarissen

4. Daarnaast had mr. (die via een Teams-verbinding digitaal aan de mondelinge behandeling deelnam) namens appellante mevrouw als getuige opgeroepen.
5. Bij aanvang van de mondelinge behandeling heeft het College - in verband met het bepaalde in art. 21.3 jo 39.4 RAR - stil gestaan bij de (voor)vraag of het horen van deze getuige bij zou kunnen dragen aan de beoordeling van het ingestelde beroep. In het kader daarvan had mr. op verzoek van (het secretariaat van) het College op voorhand de aan de getuige te stellen vragen aan (het secretariaat van) het College toegezonden. Het College heeft daarbij geconstateerd dat de betreffende vragen hoofdzakelijk zagen op (de wijze van totstandkoming van) een aan de onderhavige beslissing voorafgaand (technisch) protest van de rijder met startnummer 66. Ter gelegenheid van de mondelinge behandeling is de raadsman van appellante in de gelegenheid gesteld toe te lichten op welke wijze het verhoor van de betreffende getuige zou kunnen bijdragen aan de beoordeling van de onderhavige zaak. Het College van Sportcommissarissen is in de gelegenheid gesteld daarop te reageren.
6. De voorzitter van het College heeft daarop het onderzoek ter zitting onderbroken om met het College te beraadslagen over het al dan niet horen van de getuige. Omdat de te stellen vragen geen betrekking hadden op de beslissing waarvan beroep en het getuigenverhoor naar het oordeel van het College aldus niet zou kunnen bijdragen aan de beoordeling van de onderhavige zaak, heeft (de voorzitter van) het College na hervatting van het onderzoek de beslissing medegedeeld dat mevrouw niet als getuige door het College zal worden gehoord.
7. Daarna heeft mr. aan de hand van spreekantekeningen het door appellante ingestelde beroep nader toegelicht. Voorts heeft de heer Du Pré, onder verwijzing naar de eerder toegezonden toelichting (productie 15), het standpunt van het College van Sportcommissarissen nader gemotiveerd. Van het verhandelde ter zitting zijn aantekeningen bijgehouden.

IV. Achtergronden

8. Bij beslissing van 31 oktober 2021 heeft het College van Sportcommissarissen appellante bestraft met 1 ronde aftrek in de klassering van race 1 van de finaleraces van het NK VRM BMW M2 Cup (onderdeel van de op 29 tot en met 31 oktober 2021 op het circuit van Assen georganiseerde 'Hankook Finaleraces 2021'), nu het College van Sportcommissarissen ter gelegenheid van een onderzoek na de race had geconstateerd dat appellante gedurende een gedeelte van de race (koel)openingen van zijn auto had afgeplakt/afgedekt en aldus in strijd had gehandeld met afdeling 2 van de 'Sporting and Technical Regulations VRM BMW M2 CUP' (verder te noemen: "Technical Regulations").

9. Het College van Sportcommissarissen heeft dit onderzoek uitgevoerd naar aanleiding van een rapportage van de Race Director (productie 16). Bij haar onderzoek heeft het College van Sportcommissarissen gebruik gemaakt van aan haar ter beschikking gesteld foto- en videomateriaal (productie 17 en 18), op grond waarvan zij het hiervoor bedoelde afplakken/afdekken heeft geconstateerd. Het College van Sportcommissarissen heeft deze handelwijze als overtreding van de Technical Regulations aangemerkt en is tot voornoemde strafoplegging aan appellant overgegaan. De beslissing van het College van Sportcommissarissen bepaalt met betrekking tot de geconstateerde overtreding:

"De sportcommissarissen hebben geoordeeld dat er een overtreding van de reglementen heeft plaatsgevonden (omschrijving overtreding):

*Overtreding van part 2 art. 2.8 VRM BMW M2 KNAF Reg. NR 0311.21.087
[..]*

Motivatie van de beslissing:

Koelopeningen mogen niet worden afgeplakt of afgedekt"

10. Appellant heeft hiertegen bij onderhavig College beroep ingesteld, nu hij primair van oordeel is dat de beslissing niet rechtsgeldig tot stand is gekomen, subsidiar dat zijn auto - kort gezegd - wel voldeed aan de bepalingen uit de van toepassing zijnde technische reglementen en meer subsidiar dat er sprake is van een te zware bestraffing.

V. Bevoegdheid College van Beroep

11. Alvorens tot een beoordeling over de ontvankelijkheid en een inhoudelijke beoordeling van het onderhavige beroep te kunnen overgaan, dient het College van Beroep allereerst vast te stellen of zij hiertoe wel bevoegd is.
12. Artikel 15.1.1 van de Code Sportif International 2021 (verder te noemen: "CSI") bepaalt dat een beroep binnen het kader van een wedstrijd van een *Nationaal Kampioenschap* wordt behandeld door het beroepscollege van de organiserende National Sporting Authority ("ASN").
13. Op grond van de omstandigheid dat het onderhavige beroep van appellant ziet op de beslissing van het College van Sportcommissarissen genomen:
- tijdens - en in het kader van - een wedstrijd die deel uitmaakt van het Nederlands Kampioenschap VRM BMW M2 Cup;
 - waarbij de KNAF de organiserende ASN van dit Nederlands Kampioenschap is,

acht het College zich op grond van artikel 15.1.1 CSI bevoegd om van het beroep kennis te nemen.

VI. Ontvankelijkheid beroep

14. Conform artikelen 34.1 onder a van het Reglement betreffende de Autosport Rechtspraak 2021 ("RAR") en 15.4.3 CSI verloopt het recht beroep aan te tekenen 96 uur vanaf het moment dat de sportcommissarissen op de hoogte zijn van de intentie van beroep, onder de - in artikel 15.4.2.a CSI bedoelde - voorwaarde dat de intentie tot beroep schriftelijk is gemeld aan de sportcommissarissen van dat evenement binnen één uur na de publicatie van de beslissing. Op grond van artikel 15.5.3 CSI dient betrokkene binnen 96 uur tellend vanaf het moment waarop de sportcommissarissen op de hoogte gebracht zijn van de intentie tot een beroep de in artikel 15.5.2 CSI bedoelde beroepswaarborgsom te voldoen.
15. Het College van Beroep heeft vastgesteld dat appellant zijn intentie tot het instellen van beroep tijdig en op correcte wijze kenbaar heeft gemaakt. De beslissing waartegen het beroep is gericht is - zo leidt het College uit de beslissing af - op 31 oktober 2021 om 10:32 uur gepubliceerd waarna appellant de intentie van beroep binnen de in artikel 15.4.2.a CSI bedoelde termijn van één uur schriftelijk heeft gemeld bij het College van Sportcommissarissen (de voorzitter van het College van Sportcommissarissen heeft om 11:20 uur voor ontvangst daarvan getekend). Daarnaast heeft het College van Beroep vastgesteld dat appellant tijdig beroep heeft ingesteld (het beroepschrift werd bij het secretariaat op 2 november 2021 om 16:53 uur ontvangen. Voorts heeft appellant tijdig het door hem verschuldigde beroepswaarborgsom voldaan.
16. Op grond van het vorenstaande is appellant naar het oordeel van het College van Beroep aldus ontvankelijk in zijn beroep.

VII. Overwegingen

17. Het beroep van appellant valt uiteen in (i). een formeel verweer met betrekking tot rechtsgeldigheid van de beslissing, (ii). materieel verweer met betrekking tot de verweten overtreding en (iii.) een strafmaatverweer.

(i). Beslissing niet rechtsgeldig

18. Door appellant is (in zijn beroepschrift) primair betoogd dat de beslissing van het College van Sportcommissarissen - kort gezegd - niet rechtsgeldig tot stand is gekomen. Daaraan legt hij de stelling ten grondslag dat het College van Sportcommissarissen bij de

besluitvorming niet in een 'dilligent manner' heeft gehandeld, daarbij verwijzend naar art. 11.5 CSI. Deze bepaling gaat over belangenverstrengeling.

19. Het College moet echter constateren dat deze stelling door appellant geenszins (feitelijk) wordt onderbouwd, laat staan dat daarvan begin van bewijs wordt aangedragen. Reeds daarom dient deze stelling als onvoldoende onderbouwd te worden gepasseerd.
20. Ten overvloede merkt het College op dat haar op geen enkele wijze van enige (schijn van) belangenverstrengeling is gebleken. De bezwaren van appellant met betrekking tot de besluitvorming lijken zich hoofdzakelijk te richten op (de wijze van totstandkoming van) een aan de onderhavige beslissing voorafgaand (technisch) protest van de rijder met startnummer 66. Eventuele bezwaren tegen deze beslissing had appellant echter in een daartegen gericht beroep moeten uiten. Nu appellant daartegen geen beroep heeft ingesteld, is de beslissing op het (technische) protest onherroepelijk geworden. Voor een inhoudelijke toetsing van deze verwijten is binnen deze beroepsprocedure aldus geen plaats.
21. Appellant stelt zich voorts op het standpunt dat de beslissing van het College van Sportcommissarissen niet rechtsgeldig is, omdat hij geen inzage had in het hiervoor bedoelde protest. Daardoor zou hoor en wederhoor feitelijk illusoir zijn geweest, althans appellant zou daardoor in zijn verdedigingsrechten zijn geschaad. Het College kan appellant hier niet in volgen. Immers, ook zonder inzage in het protest was het appellant immers duidelijk welke overtreding hem werd verweten en heeft appellant zich daar tijdens het horen (van het team) ook inhoudelijk tegen kunnen verweren. Het College kan onder die omstandigheden niet inzien op welke wijze appellant in zijn verdedigingsrechten zou zijn geschaad.
22. Appellant stelt zich daarnaast nog op het standpunt dat de beslissing van het College van Sportcommissarissen niet rechtsgeldig is, omdat de handtekening van (adjunct) sportcommissaris de heer A. Schreuders op de beslissing ontbreekt. Aldus zou niet het voltallige College van Sportcommissarissen tot de beslissing zijn gekomen, hetgeen tot vernietiging van de beslissing zou moeten leiden. Het College kan appellant ook hier niet in volgen. De beslissing is naar het oordeel van het College (wel) door het voltallige College van Sportcommissarissen, bestaande uit de drie onder randnummer 3 sub b genoemde personen, genomen. Voornoemde heer Schreuders was immers (adjunct)sportcommissaris, wiens betrokkenheid enkel noodzakelijk zou zijn geweest als één van de andere sportcommissarissen niet in staat was deel te nemen aan de besluitvorming. Dat van een dergelijke situatie sprake was, is niet gesteld en is ook niet aan het College gebleken.

23. Op grond van het bovenstaande concludeert het College dan ook dat de door appellant opgeworpen formele verweren met betrekking tot de rechtsgeldigheid van de beslissing niet tot vernietiging van de beslissing kunnen leiden.

(ii). Geen overtreding van de technische reglementen

24. Alsdan komt het College tot een beoordeling van het materiële verweer van appellant.
25. Op basis van het verhandelde ter zitting en de in het geding gebrachte stukken staat vast dat appellant het beschermrooster van de 'air brake channel' met tape heeft afgeplakt. Het College van Sportcommissarissen achtte deze handelwijze in strijd met artikel 2.8 van afdeling 2 van de 'Technical Regulations' waarin is bepaald:

"In general, it is not permitted to close or mask openings or joins".

26. Appellant erkent deze handelwijze, maar (a). betwist dat (het beschermrooster van) de 'air brake channel' als een 'opening' zoals bedoeld in artikel 2.8 van afdeling 2 van de Technical Regulations kan worden aangemerkt en (b). verwijst overigens ter rechtvaardiging van haar handelwijze naar de 'BMW M2 CS Racing 2020 - Technical Customer Manual' (verder te noemen: de "Manual"), waarin de mogelijkheid van het afplakken van (het beschermrooster van) de 'air brake channel' wordt beschreven (zie productie 13, pagina 74). Omdat in de Technical Regulations (zie art. 1.2 van afdeling 2 van de 'Technical Regulations') naar de Manual wordt verwezen, zou aldus geen sprake zijn van een overtreding van de Technical Regulations.

(a). 'opening' zoals bedoeld in artikel 2.8 van afdeling 2 van de Technical Regulations?

27. Naar het oordeel van het College is het beschermrooster van de 'air brake channel' onderdeel van de 'External Bodywork' van de auto en dient deze als 'opening' zoals bedoeld in artikel 2.8 van afdeling 2 van de Technical Regulations te worden aangemerkt.

(b). rechtvaardiging afplakken op basis van Manual?

28. Artikel 2.8 van afdeling 2 van de Technical Regulations verbiedt in zijn algemeenheid openingen (af) te sluiten. Als uitzondering op deze hoofdregel wordt in de Technical Regulations bepaald, dat als ongewoon lage temperaturen het noodzakelijk maken om de 'air vents' af te sluiten, daarvoor de expliciete goedkeuring van de scrutineer is vereist. Het College constateert dat de Manual de mogelijkheid van het afplakken niet (dwingend) voorschrijft, maar dit als passend beschouwd om overkoeling van de remschijven te vermijden als de verf indicaties op de remschijf het volgende beeld tonen: *"....the red paint turning white for the full 'cheek' thickness, combined with an excessive amount of orange*

paint remaining on the cooling vane...”. Dat van een dergelijke situatie sprake was, is niet gesteld en is ook niet aan het College gebleken.

29. Bovendien is het College van oordeel, dat ook als de situatie beschreven in de Manual zich voordoet, dit onverlet laat dat dan nog steeds de uitdrukkelijke regel in de Regulations gevolgd moet worden, dat de scrutineer expliciet toestemming moet geven voor het afplakken van air vents zoals in casu het beschermrooster van de ‘air brake channel’. Onweersproken is, dat zodanige toestemming niet gevraagd en niet verleend is.
30. Op grond van het bovenstaande staat de technische non-conformiteit van de auto naar het oordeel van het College vast, zodat het daarop gerichte verweer wordt afgewezen.

(iii). Strafmaatverweer

31. Met betrekking tot het door appellant gevoerde strafmaatverweer merkt het College het volgende op.
32. Op basis van het verhandelde ter zitting en de in het geding gebrachte stukken acht het College het onwaarschijnlijk dat de technische non-conformiteit van de auto heeft geleid tot een (prestatie)voordeel aan de zijde van appellant. Het College van Sportcommissarissen heeft een voordeel wel gesuggereerd in de vorm van snellere opwarming van de banden, maar één en ander wordt op inhoudelijke gronden door appellant betwist en is ook verder niet door het College van Sportcommissarissen onderbouwd/aangetoond.
33. Artikel 1.3.3 CSI bepaalt weliswaar dat - indien een auto niet conform het technisch reglement wordt bevonden - het geen verdediging is dat hieruit geen (prestatie)voordeel is verkregen, maar afwezigheid van een (prestatie)voordeel kan wel worden meegewogen bij de beoordeling van de strafmaat. Daarbij is eveneens relevant dat het College van Sportcommissarissen heeft aangegeven van mening te zijn dat appellant niet opzettelijk de Technical Regulations heeft overtreden.
34. Nu aannemelijk is dat appellant geen (prestatie)voordeel heeft genoten van de (onopzettelijke) overtreding, acht het College het in het onderhavige geval passend(er) om appellant niet sportief (in de zin van een sanctie waarbij wordt ingegrepen op het wedstrijdverloop c.q. de klassering) maar economisch - in de vorm van een in artikel 12.4.1.c CSI bedoelde boete - te straffen. Omdat een boete tevens een aansporingsfunctie heeft, zijnde een prikkel voor deelnemers om zich te houden aan de (technische) reglementen, acht het College - alles afwegende - in dit geval een boete van € 5.000,00 passend en geboden.

35. Op grond van het bovenstaande is het College van oordeel dat het beroep van appellant gedeeltelijk gegrond dient te worden verklaard en dat de beslissing van het College van Sportcommissarissen van 31 oktober 2021 - voor wat betreft de strafmaat - dient te worden vernietigd. Opnieuw rechtdoende zal het College appellant een geldboete van € 5.000,00 opleggen.
36. Nu de (gedeeltelijke) gegrondverklaring slechts betrekking heeft op de strafmaat - de inhoudelijke beslissing van het College van Sportcommissarissen met betrekking tot de (technische) non-conformiteit van de auto blijft in stand - ziet het College geen aanleiding om op grond van artikel 37 RAR een (gedeeltelijke) restitutie van het beroepsgeld te gelasten.

VIII. Conclusie

37. Op grond van het vorenstaande is het College van oordeel dat zij bevoegd is te oordelen over het door appellant ingestelde beroep en komt het College tot de navolgende uitspraak:
- a) verklaart appellant ontvankelijk in het door hem ingestelde beroep;
 - b) verklaart het beroep van appellant (gedeeltelijk) gegrond;
 - c) vernietigt de beslissing van het College van Sportcommissarissen van 31 oktober 2021;
 - d) legt, opnieuw rechtdoende, aan appellant een boete op van € 5.000,00;
 - e) bepaalt dat het beroepsgeld komt te vervallen aan de KNAF.

Aldus gedaan te Alphen aan den Rijn op 8 december 2021.

Het College van Beroep voor de Autosport,
voor deze,

mr.
(voorzitter)